

Nyhetsbrev 5 – 2019, Årgang 25

Birgitta fra Sverige fikk sitt navn blant det jødiske folk

I sin død omfavnet jødene henne; post mortem fikk hun en plass i deres hjerter, og et navn i Israel.

Allerede da leder for teknisk etat i Negev fylkeskommune kom sammen med leder for steinfabrikken for å se hvor steinstøtten hennes skulle stå, sa førstnevnte til meg at han visste hvordan det føltes å ha mistet en venn. Han hadde selv mistet broren sin i 2006 av en antisemittisk ugjerningsmann. Birgitta skulle bli regnet med blant alle som hadde gått bort i 2018 av en israel-haters hånd. Tallet for Israel ble 19 personer.

Onsdag 16. oktober, dagen for minnehøytiden for Birgitta, startet med kraftig høst-regn. Men de siste dråpene falt da stolene ble avtørket og folk kunne sette seg i lunden.

Eran Doron gikk i talen sin tilbake til tiden for Birgittas fødsel – hun ble født 15. juli 1947 – og nevnte en spesiell begivenhet den sommeren, da en svensk jurist var med i gruppen som videreførte arbeidet med grensene for Israel før opprettelsen av staten året etter.

Fortsettelse nederst side 2

Minnestøtten om Birgitta står i olivenlunden ved Exodus Nords gjestehus i Ashalim, Negev.

Fylkesordfører Eran Doron understreket i sin tale det gode samarbeidet kommunen har med Exodus Nord, som har blitt en del av familien vår, sa han. Det varmet å høre.

Venner av Birgitta i hennes dansegruppe, fra venstre Leif, Gunn, Rakel og Siw. De brakte med bannere som Birgitta har laget. Flaggene ble også med fra Stockholm.

Leiv Arne Bøddal ledet minnemarkeringen på en god måte.

Bilde til høyre:
Dette bildet er tatt fra taket til Exodus Nords gjestehus. Deltakerne tørker av stolene og noen har fremdeles paraplyene oppe for det første høst-regnet som øste ned om morgenen, før seremonien skulle starte. Men tidpuktet for begynnelsen av markeringen må regnet ha visst om, for da stoppet det.

Fra side 1;

Gruppen kom til Revivim, den eneste kibbutzen/stedet i Negev der jøder hadde settlet. Gruppen var usikker på hvor langt sør grensen for den nye staten skulle gå.

Der hadde kibbutzfolka planta blant annet store areal med gladioler. Gruppen fra det internasjonale Folkeforbundet trodde at dette var en dekorert presenning som lå som et dekke over skjulte militærvåpen, da de stod på høyden der og så utover.

Kibbutzfolka tok dem til gladiol-området, og stor var forbauselsen i gruppen. «Når jødene greier å få ørkenen til å blomstre, så må de være de rette eierne til dette området», sa den svenske juristen. Gruppen hadde tenkt å la Israels grense gå lenger nord, fortalte Eran Doron.

Denne historien kan leses i museet i Revivim, 10 minutter med bil fra Ashalim. Der er også et lite område med gladioler – til minne. NB: Exodus Nord kan vise dere.

Tale om Birgitta på markeringsdagen

Shalom kjære venner.

Vi er her i dag for å minnes Birgitta fra Sverige som ble skutt og døde på et torg i Stockholm. Hun hadde tillatelse av politiet å stå der, og hun talte sannhet om Israel. Bak seg hadde hun plassert tre flagg: det israelske, Jerusalem-flagget og det svenske. Hun pleide å være der onsdag ettermiddag mellom klokken 4 og 5, ofte med sin dansegruppe som danset israelske danser. 14. november forrige år ble hennes siste gang.

Min første kontakt med Birgitta var gjennom telefonen, 25 år siden. Hun hadde hørt om oppstarten av Exodus Nord, og spurte om jeg var bak det. Hva behovene var? Bussjåfører, svarte jeg. Hun ringte en måned senere og fortalte at hun hadde fått buss-sertifikat. «Kom, Birgitta, bli med oss», svarte jeg. Og der var vi: Birgitta, jeg og den norske bussjåføren, i en leiet leilighet i Vyborg, Russland og kjørte ukedagene til St. Petersburg til Jewish Agency, der lederen var tidligere BrigadeGeneral Moti Paz, som er med oss her i dag.

En dag Birgitta spurte om å få kjøre bussen, ble vi stoppet på veien av trafikk-politiet. Birgitta's sertifikat viste at hun kunne kjøre alle typer kjøretøy, også med ekstra trailer. Trafikkpolitiet sa ett ord: «Professional!» Neste morgen, Birgitta kjørte, og vi passerte samme stedet på veien, skyndte de fire trafikk-politimennene seg og stod på en linje og æret Birgitta ved å løfte hendene opp til lua.

Birgitta hadde et godt liv, vil jeg si, siden hun valgte å leve i henhold til en høy standard. Hun var meget vel klar over mangelen av kunnskap og forståelse blant folk flest om det jødiske folket og Israel. Hun var spesielt bekymret for sitt eget land, Sverige. Derfor vendte hun seg til politiet i sin egen hjemby, Stockholm, og spurte om tillatelse til å gi informasjon.

Våre gjerninger er den beste tolkningen av våre tanker; våre liv viser våre verdier. Birgitta hadde hjerte for rettferdighet, som strekte seg ut til alle. Sin visjon og styrke fikk hun fra Bibelen. Ingen og ingenting syntes å hindre henne å gå videre, saken var størst, og hun betalte med livet. Vi savner Birgitta, og slik er det for alle som mister sine venner eller familie ved onde menneskers hender. Men – på en måte – deres storhet dekker over vår smerte.

Vi vil ære Birgittas minne, og er takknemlige for hennes utholdenhet til å gjøre en forskjell. Denne begivenheten har ført oss tettere til det jødiske folket; vi er i en kamp mot det onde.

Jeg vil takke Ordføreren i denne regionen, Eran Doron og hans stab; uten hans tillatelse kunne vi ikke hatt denne minnesamlingen i dag. Folk her i denne regionen forstår situasjoner, og forståelse menes trygghet for meg.

Etter å ha arbeidet i tidligere Sovet-Unionen noen år, har Exodus Nord hatt kontakt med fylket Ramat HaNegev i 16 år. Jewish Agency's leder i Moskva, Alex. Guralnik spurte om jeg kunne opprette en stiftelse i Israel, og vi møtte tidligere ordfører i dette fylket, Shmuel Rifman. Dette året feirer Exodus Nord 25 år med samarbeid med jødiske venner. Vi er takknemlige for å ha denne muligheten. Og først og fremst takker vi Bibelens Gud.

Grethe

Exodus Nord 25 år

Nestleder i Exodus Nord, Ingunn Notnæs, fortalte om Exodus Nord's sitt arbeid gjennom 25 år.

Exodus Nord ble etablert i 1994 av Grethe Tangen Olsen og bussjåfør Magnar Opheim, for å hjelpe jødiske emigranter fra tidligere Sovjet-Unionen til Israel.

Kontakt ble ordnet med Utenriksdepartementet i Jerusalem, og første prosjektet ble å hjelpe jøder ut fra Mahaskala, Dagestan's hovedstad med våre norske busser til Mineral ni Vodi i Kaukasus for flyreise til Israel.

Etter et halvt års samarbeid med Jewish Agency's leder i Kaukasus, Simon Trogan skjøt tsjetsjenske terrorister etter bussene våre og traff en av dem. Jerusalem bad oss å flytte til St. Petersburg.

Denne begivenheten ble referert i avisen Jerusalem Post.

Grethe husker: «Jeg ble vekket klokka fem om morgenen av telefon fra Jerusalem. «Det har hendt en ulykke; bussene deres har blitt truffet av snikskytttere. Bussene deres lukter dollar», ble sagt fra departementet. «Vi kan kjøpe busser i Russland», var svaret fra Norge.

Og det gjorde vi. Vi hadde 17 kjøretøy på det meste.

Historien videre forteller om aktivitet fra St. Petersburg, Moskva, Odessa, Rostov am Don og andre byer, inntil Jewish Agency's leder i Moskva, Alex Guralnik en dag sa: «Grethe, gå til Israel; altfor mange eldre, spesielt alene- emigranter kommer tilbake her».

Og her er vi, under Israels solhimmel, ser at plantene gror fire ganger så kvikt som i Norge, og vi smaker de beste frukter. Samarbeidet med Negev fylke, samt hjelpen til ukrainske jøder viderefører arbeidet.

Grethe startet sin karriere for 45 år siden ved å skrive sannheter om Israel i nær sagt alle aviser i Norge. Hun var med og etablerte vennskapsforeningen i Haugesund, og bidro i vennskapsforeningen i Bergen som viseleder under den velkjente sjefsredaktør for Dagen, Arthur Berg.

Etter at Oslo-avtalene var et faktum, samlet hun 5.000 underskrifter for å kreve fra den norske stat at de skulle vise regnskap for pengene som hadde begynt å flyte over til den palestinske autoritet/PA ved Jassir Arafat.

Og da en journalist (Otto Jespersen) brente deler av Bibelen på offentlig sted, med den unnskyldning at «det bare var en del av jødernes gamle bibel-bok», da fikk hun folk med seg og anmeldte han til politiet. (Jespersen hadde revet av fra 1. Mosebok).

På den tid hadde Grethe tålt forfølgelse fra folk som ikke likte davidstjernen, og i en periode hadde hun beskyttelse av en politimann.

Nå leser vi et annet kapittel.

Deltakere under minnemarkeringen.

Theresa Hansen fra Jamaica framførte en gripende tone til teksten i Salme 121.

Marianne Juvik Sæbø kom fra Askøy og gledet oss med hjertevarme sanger. De vakre tonene jublet mellom oliventrærne. Bildet til venstre: Brigadegeneral Moti Paz sammen med Tore Wilhelmsen og kone, samt naboen Stacy med lillejenta.

Venner i Negev stilte opp. Under: Lilach Matnat. Seremonien ble holdt i olivenlunden der det er 47 oliventrær plantet av norske israelsvenner.

Fra venstre: Glen og Bella fra Jerusalem. Glen er leder av Aliyah-organisasjonen Tarshish. Iris og Knut Christiansen fra Karmøy under oliventreet, og Bodil og Finn Frestad fra Flekkefjord under paraplyen.

Lunsj etter minnemarkeringen i gjestehuset til Exodus Nord.

Rannveig, Marianne, Ingunn, Eitan Cohen, Svein, Laila og Grethe omkranser den store gaven, tre kasser med de flotteste granatepler, gitt av Eitan fra Kadesh Barnea til minnehøytideligheten. Ingunn sitter ved fruktbordet der selvproduserte druer har kommet i sykkelvognen.

Inne i stua har Laila og Rannveig laget til et riktig så fint buffet-bord. Folk nytte stunden, fikk hilse på kjente og ukjente, og glede seg over det grenseløse fellesskapet med bare JA-folk som støtter Israel, og som står sammen når noen må betale med livet. Marianne og Tone Vae på hver sin side av bordet.

Fra en sofa-gruppe i huset: Karmøy-benken ble full; bak sitter Knut. I atriet er Erik Selle og Moti Paz i ivrig samtale.

Falskheten ved FN-uttalelser

Tre eksempler:

Nylig info fra Oljeberget, Jerusalem. Der bor mange palestina-arabiske familier sammenlignet med andre steder i Israel.

Jentebarn og –ungdom blir ikke sjelden seksuelt misbrukt i stor-familien, av onkel, bror eller far. Hvis/når den unge jenta prøver å gjøre dette kjent, er det hun som får skylda. Hun blir separert i mer eller mindre lukka anstalt sammen med likesinnede, med lite mat, drikke og hygiene. Framtiden deres er besegla.

Hvordan samstemmer dette med uttalelse fra FN om at «Israel weakens women's rights» (Israel svekker kvinners rettigheter). FN nevner ingen eksempler, for slike er ikke lett å finne blant israelere generelt. Norge stemte ikke imot denne FN-uttalelsen nylig, noe som er svært alvorlig – for vi vet bedre.

Er det Israel som skal stilles til ansvar for brudd på menneskerettigheter som er innbakt i enkelte arabiske samfunnsstrukturer? Eller går FN-kritikken på kvinner i Israel generelt. I Israel kan for eksempel hvem som helst si hva han mener; i Norge må vi ikke si noe negativt om tilstand i bestemt folkeslag eller religion om det er aldri så riktig. Så FN-uttalelsen kunne like gjerne vært rettet mot Norge. Men Israel fikk skylden i havet av araberstater.

Et annet eksempel fra Oljeberget:

En palestina-araber solgte nylig en av sine tre leiligheter til en jøde. Noe senere ble selgeren funnet død, drept av sin egen familie. Det er familiens ære å oppildne til drap for å få sine synspunkter igjennom. Dette er et klart direktiv fra Mahmoud Abbas i Ramalla. Hva driver han med? Han må antagelig arbeide mye, for han har mange ti-talls millioner privat (tilsvarende norske kroner) i banken.

Et tredje eksempel fra Oljeberget:

En palestina-araber hogg ned en jødisk politimann som så vidt overlevde, og fikk en dom på fengsel i 9 år. Etter at han nå har kommet ut fra fengselet, har han i fengselstiden «opparbeidet» seg så stor pengesum at han kunne bygge seg et flott hus, - av blant annet skattepengene til norske betalere, betalt via Abbas i Ramalla. (Abbas gir månedslønn til fengselsfugler som har skadet/drept jøder, tilsvarende opp til en norsk gjennomsnittspensjon).

Dette er dessverre ingen vond drøm, men en alvorlig realitet. Skulle ikke denne pengestrømmen til Abbas resultere i omvurderinger fra toppolitikerne våre?

P.s.: Israel jevnet det nevnte hus med jorden. Slik ender en del av skattepengene våre. Israel er ikke enig i at det skal lønne seg å stikke ned politiet. Så det er kanskje Israel som likevel er den store, stygge ulven?

Grethe

Takk for at du står med oss i bønn og med gaver!

Spesielt nå er det viktig å hjelpe ukrainske jøder ut av krigssonen. Der er fremdeles krig.

Under markeringen i Ashalim fikk vi på en måte sette en standard for alvorlige hendelser som den vi har skrevet om i bladet, og viser at ikke bare Israel og jødene står nær oss, men kristenfolket stanser opp og forstår at tidene vi lever i blir vanskeligere. Vi har måttet stanse opp og tenke gjennom mange spørsmål. Men: Vi firer ikke på oppgaven vår: å støtte Israel og det jødiske folket.

Besøk gjestehuset til Exodus Nord i Ashalim, Negev

Det norske gjestehuset i Ashalim kan ta imot 10+ gjester. Utover det har vi kontakt med utleier av sand-igloene – runde hytter i sanden nær ved. Ta buss eller tog til Beer Sheva, og buss 44 eller taxi til Ashalim.

Alle soverom har eget bad, aircondition, TV og egen hageflekk. Internett. **Ring eller send mail til huset for besøk.**

Pris pr. person pr. natt m/frokost 200 Shekel. Betaling i Shekel på huset.

Jødiske høytidsdager i 2020:

Purim: 9. - 11. mars

Aliyah-dagen: 4. april

Påske: 9. - 15. april

Minnedag for Holocaust: 21. april

Minnedag for falne soldater: 28. april

Israels uavhengighetsdag: 29. april

Pinse: 29. mai

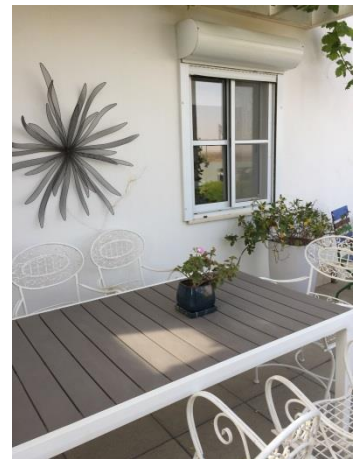
Nyttår, Rosh Hashana: 18. september - 20. september

Yom Kippur: 27. september

Sukkot – løvhyttefesten: 3. - 9. oktober

Hanukka: 23. - 30. desember

Purim-festen er til minne om dronning Ester (Hadassa) som berget jødene fra utryddelse da de var i eksil. En del jøder var igjen i Jerusalem, derfor to dagers fest, for at alle jøder i det store området skulle vite festdagen.

Inngangspartiet til gjestehuset i Ashalim. Ute-frokostbordet.

Vil du være volontør i Ashalim vennligst ta kontakt med oss.

Besøk oss på facebook.

Skattefritak for gaver i 2019 fra NOK 500 opptil NOK 50.000. Vi trenger da personnummeret ditt. Husk å skrive ditt fulle navn og adresse på giroen når du gir gaver.

Ansvarlig redaktør: Grethe Tangen Olsen, leder Exodus Nord

Norge: Storekleiva 7, 5307 ASK, tlf.: 56-141411, www.exodusnord.org e-mail: exodusno@online.no,

Bankkonto: 7878 05 65135, Organisasjonsnummer: 970 916 083

Sverige: Kontonummer: PlusGirokonto 54 35 17-7

Israel: Exodus North R.A. Israel, Etrog street 52, P.o.box 67, 85512 ASHALIM, Tlf: +972 8 6555 977

Mob.: +972 54 230 8681 e-mail: exodusnordashalim@gmail.com

v:pps 125567

EXODUS NORD